

תפילה לשלום

הו, אַתָּה
 תהייה אֲשֶׁר תהייה,
 עֲשֵׂה בְּכָל גְבוּרַתְךָ -
 בְּשֵׁךְ אֲבִק הַשְּׂרִיפָה לְקַמַּח,
 הַתֵּךְ הַתּוֹתָחִים לְמַצִּילוֹת עֵדֶר וּגְדִיִּים
 חֵן מִפְּלֻצוֹת הַפְּלֵדָה לְעִגְלוֹת טוֹר וְצַעְצוּעִים,
 הַפֶּץ הַצְּבָאוֹת הַמִּתְגוֹדְדִים אִישׁ לְשִׁפְתּוֹ וּלְנַחֲלָתוֹ.
 אֶרֶץ, עֲשֵׂי מַעֲגְלוֹתֶיךָ שְׁלוֹם,
 גֵּאָה נָא הַיָּם הַגָּדוֹל לְשְׁלוֹם,
 שָׁמַיִם, רְבוּ כּוֹכָבִים לְשְׁלוֹם.

הו אַתָּה
 שִׁים שְׁלוֹם!
 שִׁים שְׁלוֹם!

ע. הלל

מה נשמע?

איזו טרנספורמציה! לרגל 'חג הגז' הפתוח לציבור הפך מכלול שטח הפארקלונה-פארק + משק הילדים לאתר שעשועים ובילוי שלא היה מבייש פסטיבלים ותיקים ומנוסים בהרבה.

נדמה לי שמחלת הפה והטלפיים עשתה איתנו חסד, בהכריחה אותנו להעביר את האירועים מהדיר עצמו 'אל מול גולן'. גם חכרים תושבי המקום זה 45 שנה התרווחו מתחת לשמשיות שהוצבו על הזשא מול הנוף המוריק, ליקקו גלידה (בתשלום כמובן), טעמו ממגש גבינות הצאן שהוגשו על ידי מלצריות ח'נניות (בח'ננס) ואפילו לגז עצמו נוסף מימד שונה, כשמסביב מריע קהל זאטוטים מתפעל. קהל רב-גווני (בכל המובנים של המילה) זרם בעקבות הפרסומת אל קיבוצנו הקטן - הילדים צחקו מתאטרון הבובות, רכבו על סוסים, נסעו בטרקטור ועגלה והשתעשעו במתקני המשחק, וההורים היו מרוצים.

אנחנו על המפה...

כך היה במשך יומיים ואז - אבוי - בא היום השלישי. לא האמנו למשמע אוזניים ולמראה עיניים, כשסופות רעמים העירו אותנו עם בוקר. האחראים על כל היופי, החליטו שאין שום אפשרות להמשיך, ונאלצנו לאכזב את המטיילים שבכל זאת הגיעו ולסגור את העסק אחרי יומיים.

יכולתי למלא את הטור כולו בנושא - אבל אני מניחה שיגיעו הערכות נוספות לגליון זה של 'דברי'. כל השבח ליוזמים, מתכננים, מבצעים, ולעוזרים הרבים. (לגבי "כדאיות" המבצע, ועתידו, נשמע בלי ספק בהמשך.)

* לרז מעין, שסיים את הטירונות ב"גולני" כחניך מצטיין, כה לחי.

* יש לנו מדרגות חדשות, המובילות הישר אל מכונת שטיפת הכלים (או להיפך). ילדי המקום כבר גילו אותן מזמן, והכניסה הנרחבת תשמש בוודאי מגרש משחקים פעיל עד שאנשי המרכז הציבורי ייעדו לה תפקיד כלשהו (מלתחה נוספת? - מועדונית חלופית? - גלרייה לדברי אמנות?)

* בוב ויניו מוסר שהפרק הראשון של שלב ב' בקורס לניהול הסתיים בהצלחה. ואחרי חופשה של שבוע, נפגשו כ-20 משתתפים אתמול בערב, כדי להמשיך בפרק השני.

* שישים נערי כיתה ז', ירדו על חדר-אוכלנו השבוע. "התפלאתי שיש כיתה כל כך גדולה; אומר דייב דבולט, אבל כנראה הם מגבעת-ברנר ונען. הם בטיול שנתי בגליל ובגולן."

* עד שתקראו שורות אלה כבר יעבור עלינו 'יום השואה' במתכונתו המוכרת - (טקס בערב והתייחדות באתר ההנצחה) - אבל קהל רב מכל הגילים גדש את המועדון לפני שבוע, כדי לשמע את סיפורו של (מיוזע גרעין ה') ביבי קדם, שהיה בתור ילד אחד מ'רשימת שינדלר'. בפשטות ובשטף סיפר את סיפורו מצמ-דר השער, ובמיוחד אלה מבין שומעיו שיש להם נגיעה ישירה לנושא, יכלו להבין שרק אחרי ארבעים שנה ויותר, ואולי בעקבות הסרט של שפילברג, הוא מסוגל להתמודד, ומרגיש את הצורך לספר 'לעולם'.

שבת שלום
אנא

פסח חלף עבר

יצאנו מעבדות לחרות בקלות יחסית, ובנעימים לדעתנו.
לכל אלה שעזרו באירועים השונים, תודה מכל הציבור:

1. לנטע והנרי - על הסידורים הטכניים.
2. לאנשי המטבח, חד"א, האקונומיה - תודה על האוכל הטעים ועל כל מאמציכם.
3. ללאה שפקדה על האוכל והקישוטים.
4. לכל הסטודנטים שדאגו לשולחנות ולעריכתם.
5. לאד וליאור על המערכת האקוסטית - הכל עבד יפה!
6. בהעברת הסדר עצמו - לג'וני שניהל כחן רב את מהלך הסדר: לתזמורת: לכל הקריינים, הסולנים והחברים: על הקריאה והשירה היפה, לילדים שרקדו והשתתפו בחד-גדיא.
לכל הדעות - הסדר התנהל בנעימות רבה.
7. לרות נאי ואנשי ה-SOUND - תודה על התכנית המהנה במוצאי החג הראשון. חבל רק שלא הגיעו יותר חברים.
8. לאולפן ולמשתתפים בתכנית לסיום החג.
9. וכמובן - למארגנים של "חג-הגז" ולכל העוזרים: ישר כוחכם והצליחו גם בשנים הבאות, יש לנו מה להציע לעם ישראל החוגג את חג הפסח בגליל. אנחנו על המפה!

להתראות במועדים וחגים הבאים עלינו לטובה.

תמונת מצב

שישי בצהריים בערך 12:00 - אני פוסעת מתונות לחדר האכל לאגף הצעירים וזורקת בחלל השולחן את המילים: "מי יפתח את הפאב?" אחרי 5 דקות של שיחה על לא כלום בדרך כלל אני מפנה את עצמי וממשיכה בענייני.

* * * *

שישי 19:30 בחדר האכל - אני מבחינה בתריסר זוגות עינים שמסתכלים לא בי - אלא דרכי - כלומר אני כבר מבינה שהרגישו בי אבל לא ממש ראו אותי - ובטח שאיש לא מעז ליצור איתי חס וחלילה קשר עין - שמא אגיד - נו - אז את/ה פותח/ת את הפאב?!

* * * * *

שישי 19:45 - הגעתי למועדון ומבעד לענני העשן שבפינה הצפונית, אני מאתרת את הקהל שלי ופונה אליהם פרונטלית במונולוג מאד לא משכנע כנראה, כי שוב - כולם כאחד פתאם מחפשים משהו שכנראה נפל להם באותה שניה על הרצפה. אני גם מחפשת שם ולא מוצאת - לא חפץ ולא תשובה.

* * * * *

שישי 22:28 - טלפון חרישי בביתי - על הקו קול בריטון או לסרוגין סופרנו צוחני, "מי פותח?" "מצאת מישהו?" ומכאן מתחילה שדרשת ארועים מרתקת ומהירה שכעבר 3 דקות אני מקבלת הודאה להגיע עם המפתחות ולפתוח את המקום.

תמיד ברגע האחרון, נמצאים אותם אנשים טובים ויגעים, שבכל סוף שבוע משרתים ציבור שלם של אלה שבאים להנות (עד כמה שכבר אפשר) מהפאב -

אני לא רצה אחריכם יותר - הסיפור שתארתי נגמר לי - אני מזמינה שתיה - דואגת למקום - חשבונות וכו', ואשמח לעזור בכל - אבל לא ציידת ראשים - לא למדתי איך לעשות את זה - SORRY.

הדסה

הק"ע בא-הק"ע בא!

קדם הגנה מהשמש

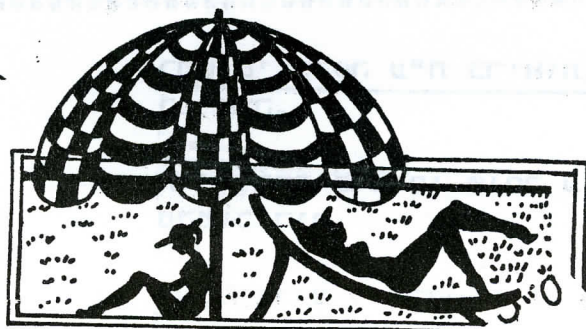
בקי א' הכינה עבורכם - הלבנים, בהירים, מנומשים, רגישים וסתם כל אחד חכם שיודע שצריך להשתמש בזה (חוץ מאיתנו השחורים באמת) קדם הגנה - אולטרסול.

ניתן לקבל אותו ללא תשלום - רק צריך להגיד לי - בבית - במדרכה - בחדר האכל - במחסן - אני תמיד רושמת וזוכרת.

* זה כולל אתכם, בתי הילדים, שרצים תמיד למרכולית לדוקן את מדף האולטרסול - אין צורך!

אשמח לשרת אתכם

הדסה

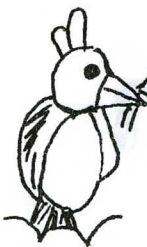

ל' בניסן תשנ"ב (1992) ג'ו ריפקינד

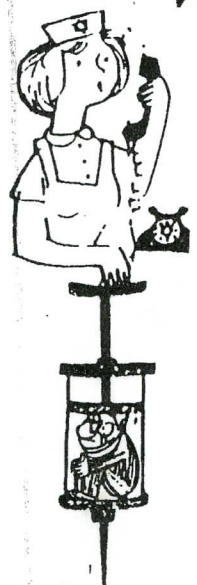
א' באייר תשמ"ו (1986) יוחנן סלע

ג' באייר תשכ"ב (1962) דוד גדינגר

שימו!

מהמרפאה

חברים הנוסעים לדופאים מקצועיים מחוץ לקיבוץ

חייבים להביא איתם מכתב תשובה לדופא

המשפחה. לאחרונה אנו נתקלים

בהרבה בעיות ואי-הבנות עקב אי-הבאת מכתבים.

תודה - צוות המרפאה

#####

כרטיסי טיסה ע"ח בריאות, מקבלים מעתה במרפאה.

אין לקחת כרטיסי טיסה ע"ח בריאות מהמזכירות.

נא להודיע לי לפחות 24 שעות מראש.

תודה

דורית

שימו לב:

מיום ו' זה, יוצבו במשק ארבעה פחי-אשפה צהובים. הם מיועדים לשיירי מזון בלבד, ללא חמרי אריזה כלשהם. היעד: קומפוסט.

הפחים יועמדו במקומות אלה:

1. מול הפביליון.
2. על יד המקלט החדש של השכונה הנבנית.
3. על יד מגורש הכדור-סל.
4. על יד מחסן הגז מול מחסן הנשק.

טומי

טקס יום השואה והגבורה

יתקיים ביום ד' בתאריך 6/4

בשעה 20.45 בחדר האוכל.

השנה יתארח אצלנו יוסף באו

גרפיקאי, צייר, סופר ומשורר

ישיב קרקוה, מניצולי שינדלר

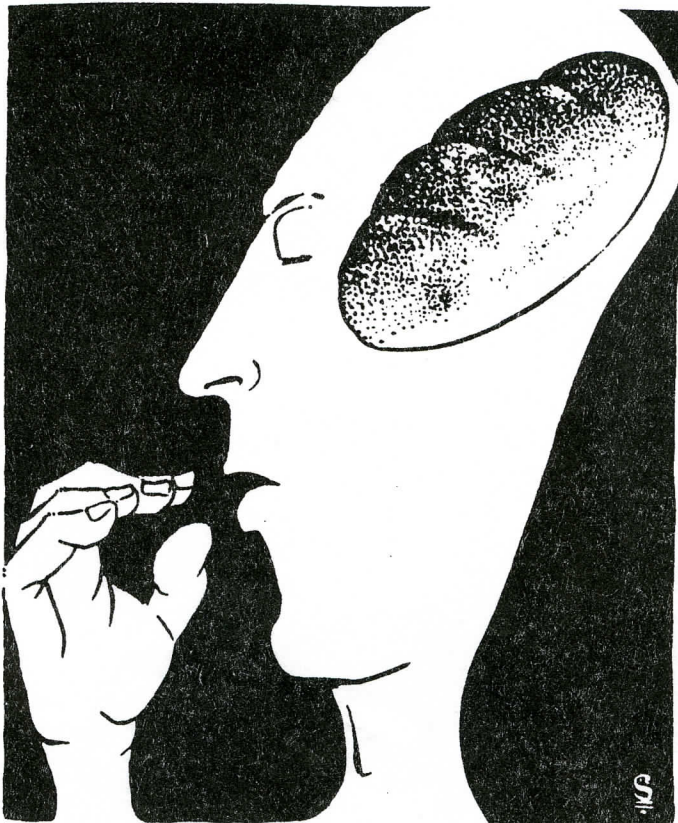
אשר יספר את זיכרונותיו

מימי הג'טו, ומחנה הטרות פלאסוב שפולין

מתקופת השואה.

בורותי העיוורת והבלתי מנוסה...

כל כריכי לחם לבן, לחם קימל, לחם שחור,
המעושרים בחמאה, בריבה או בגבינה -
המושפלים, הדחויים, הנשכחים,
שהתייבשתם מאכזבה, התכסתם בעובש-בושה
והושלכתם לפחיאשפה...
אנא, סלחו בנדיבות לבכם הלחמי,
למיליוני רעבים כמוני,
המתחרטים לפניכם היום
ומכים בקיבות ריקות על חטאים שחטאו.

שיר הפרטיזנים

מ.פ.ה. ג.פ.פ.

אז-נא תאמרי: "הנה צרכי האחרונה
את אור היום הסתירי מעי האננה"
זה יום נכספן על ארץ יעל ויבוא
ומצאנו ארץ ירעים: אנתו פה!

מארץ-התמך צר ירכתי-כפולרים
אנתו פה-במכאובות ויסולרים,
ובאשר טיפת-צמינו עש נגרה
הלא ינוה ארץ עש-קרחתנו בגבולה.

ארץ השחר עש יומינו אור יפה,
עם הצורך יחלוף תמונה כמו צב,
אך אפ, חשיפה, יאחר עלוא האור-
כמו סימא יחא השיר מצורק צורק.

אז, אפ,

עש ארץ יעל

החוש והים

כישור עש חיים

כרק השמים

תפישת הארץ.

x 2

2017
1994

יזכור

טכס יום השואה - 1994

- הדלקת נרות על ידי נציגי המשפחה

- נגינה

- דברי פתיחה:

בספריה, במדף ספרות השואה, ישנו ספרון קטן בשם "הייתי שם בגיל נכדי". בהקדמה כותבת המחברת: "אני רציתי לשכוח כל מה שעבר עלי, על משפחתי ועל המוני היהודים בשואה. רציתי לחיות - משוחררת מזכרונות העבר. עד אשר גדלו בניי. עד אשר נולדה נכדתי הראשונה. אולם עליכם לדעת את כל האמת. עליכם לזכור הכול, כדי שתוכלו לחיות את חייכם במלוא משמעותם ובמלוא האחריות לעתידכם, לעתיד העם היהודי ולעתיד של מדינת ישראל. (פלורה). ואני מוסיפה: אם מפגש שנתי זה עוזר לכאים אחרינו לחיות את חייהם במלוא אחריותם - דיינו.

- הרהורים:

אני עומד פה על יד המצבה, וקבר - אין. כי אתם, הורים, אחים, סבים, לא הובאתם לקבר ישראל. אפרכם שפוזר, הפך את השטחים הרחבים לקבר אחד גדול. מחנק עולה בגרוני, לזקוף את הראש. גאה אני בכם, אבותי. במותכם ציוויתם לנו את החיים, את החופש, את הצורך במדינה משלנו. חובות רבות הטלתם עלינו במותכם. ברגעיהם האחרונים נשאתם תפילה לעולם טוב יותר, שימי אימים לא יהיו בו עוד.

יוסף פרויד

- דוד שמעוני:

.....זאם גם אלוהים ברוב רחמיו
יגיש לי כוס השיכחה,
בה לא אגע. אומר "אלוהי", סליחה!
הן לא אטעם מכוס השיכחה
אני לא אהיה אני!!
וכל עוד בי ידפוק ליבי
וכל עוד לא אדע על מה ולמה
עוללת כל אשר עוללת -
לשכוח לא אוכל - לשכוח לא ארצה

- מורן מספרת על ביקור הכתה בטרבלניקה:

- אברהם שלונסקי

נדר

על דעת עיני שראו את השכול
ועמסו זעקות על לבי השחות,
על דעת רחמי שהורוני למחול,
עד באו ימים שאימו מלסלוח,
נדרתי הנדר: לזכור את הכל,
לזכור - ודבר לא לשכוח.

דבר לא לשכוח - עד דור עשירי,
עד שוך עלבוני, עד כלם, עד כלהם,
עדי יכלו כל שבטי מוסרי.
קונם אם לדיק יעבור ליל הזעם,
קונם אם לבוקר אחזור לסורי
ומאום לא אלמד גם הפעם

- דודו - שיר

- חיים גורי

מן הדליקה ההיא

מן הדליקה ההיא, אשר שרטה גופכם המעונה והחרוך,
נשאנו אש - לפיד מאיד לנשמתנו.
ובה הדלקנו את שלהבת החרות,
עימה הלכנו בקרבות על אדמתנו.
את מכאובכם, שאין לו אח במכאובים,
יצקנו לברזל-חוצבים ומחרשות חדות-שיניים:
את עלבונכם הפכנו לרובים:
את עיניכם למיגדלור-ספינות, קרבות בליל--

נקמנו את מותכם המר והבודד
באגרופנו, שכבד הינו וחס הוא:
לגטו השרוף הקמנו פה גלעד,
גל-עד-חיים, אשר לנצח לא יתמו.

-- קדיש

זכור

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

* Our first public Sheep Shearing Festival was most successful. Even veteran members could not recognise our good old Park, which sprouted a quite respectable garden-coffee-house, with sun-shaded tables and a terrific view over the Golan Heights, a row of stalls selling handicrafts, souvenirs and T-shirts, a Puppet Theatre, performing every two hours, and of course, the centre of attraction with rows of excited youngsters lining the railings, the sheep-shearing station. There were pony-rides, tractor-trailer rides to the fields, and, of course, the swings and slides of the Luna-Park. (Because of safety regulations, we were not allowed to operate the roundabouts). Pretty young girls gave out free tasters of sheep-cheeses - in short: a real "happening".

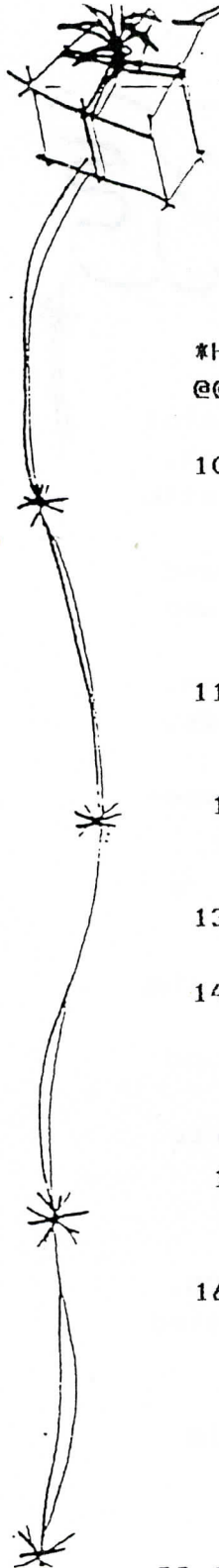
ALL THIS was true of the first two days, when the skies smiled on our efforts. But, oy gewalt!, on the third day the heavens opened and flooded all that activity... The few hopeful visitors who did turn up had to be turned away, and Rafi (the central organiser) had to send all his merry helpers home. (The sheep-shearing is carrying on, of course, at the "shepse'les" home abode.)

- * New YELLOW rubbish bins appeared to-day at strategic positions of the kibbutz, specifically for remains of FOOD. They will be utilised for making compost, and you are asked not to throw in other rubbish.
- * Congratulations to Ras Ma'ayan, who received an honourable mention as the most distinguished soldier in his unit, after finishing his basic training.
- * If you found the Dining Hall especially noisy this week, that was because 60 additional youngsters were eating with us (from kibbutzim in the south, come up with their school to see the the Galilee).
- * Did you hear Bibi Kedem's talk about his childhood as one of "Shindler's List"? It really was most interesting, and illustrated the difficulties of the people who passed the war-years under Nazi occupation, and how that period affected their whole lives afterwards.

I have no information about Independence Day (next Thursday) yet - so you will have to rely on the Notice Board.

SHABBAT SHALOM,

I N G E

נשיון

*HAPPY**BIRTHDAY*

@@@@@@@@@@@@@@@@

10.4 Ruthi Jackson
Mr. Israel Weiss
Rotem Fuchs
Yoni Lipschitz
Etty Whitham

11.4 Gal Waisbort (Elman - Grandson)

12.4 Yaniv Glick
Gil Levine

13.4 Anat Cohen

14.4 Janet Nemenoff
Aaron Levine

15.4 [Gillian Naveh] - Ben-Yehuda
[Jonathan Naveh] - Grandsons

16.4 Gerry Nymark

*HAPPY**ANIVERSARY*

@@@@@@@@@@@@@@@@

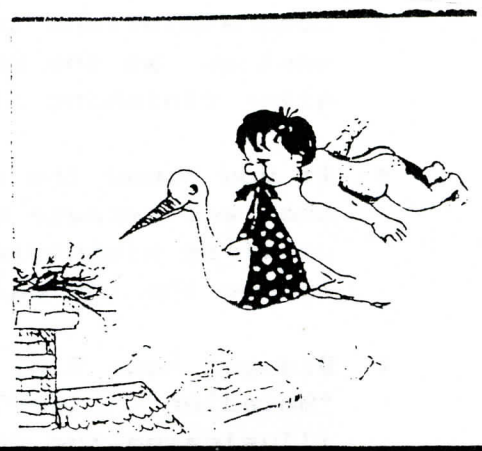
12.4 Jeanny & Carmi Cina

14.4 Tamar & Rafi Yaacov

```

]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]]
*   A   B   A   B   Y   B   O   Y   *
* To the Parents: Avigail & Amnon *
* Grandparents: Johnny & Shulamit *
* Greatgrandparents: Chava & Emil *
* and all the family *
*   M   A   Z   A   L   T   O   V   *
]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]] ]]

```


30 Nissan 1992	Joe Rifkind	JORZEIT	
1 Iyar 1986	Yochanan Sela		
3 Iyar 1962	Dov Geiringer		